

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 455

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος

17 Δεκεμβρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 455/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

Δικαστήριο

2018/C 455/02	Ορκωμοσία νέων μελών του Δικαστηρίου	2
2018/C 455/03	Εκλογή του Προέδρου του Δικαστηρίου	2
2018/C 455/04	Εκλογή του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου	2
2018/C 455/05	Εκλογή των προέδρων των πενταμελών τμημάτων	2
2018/C 455/06	Ορισμός του πρώτου γενικού εισαγγελέα	3
2018/C 455/07	Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων	3
2018/C 455/08	Ορισμός των τμημάτων στα οποία ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου	3
2018/C 455/09	Ορισμός του τμήματος στο οποίο ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 193 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου	3
2018/C 455/10	Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα	3

EL

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 455/12	Υπόθεση C-669/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Παραρτήματα II και III — Καθορισμός ειδικών ζωνών διατηρήσεως (ΕΖΔ) — Φαλιανός]	8
2018/C 455/13	Υπόθεση C-100/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Gul Ahmed Textile Mills Ltd κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 397/2004 — Εισαγωγές βαμβακερών κλινσοκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Διατήρηση του ενόμου συμφέροντος]	9
2018/C 455/14	Υπόθεση C-145/17 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Internacional de Productos Metálicos, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ή που αποστέλλονται από τη Μαλαισία — Παράβαση της συμφωνίας αντιντάμπινγκ που συνάφθηκε στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) — Κατάργηση οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν ήδη εισπραχθεί — Μη αναδρομικό αποτέλεσμα — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά — Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα]	9
2018/C 455/15	Υπόθεση C-149/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG κατά Michael Strotzer (Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Σεβασμός των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας — Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Αποζημίωση σε περίπτωση ανταλλαγής αρχείων συνεπαγόμενης προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού — Σύνδεση με το διαδίκτυο προσβάσιμη σε μέλη της οικογένειας του κατόχου της συνδέσεως — Απαλλαγή του κατόχου από την ευθύνη, χωρίς να υπάρχει ανάγκη να διευκρινιστεί η φύση της χρήσεως της συνδέσεως από το μέλος της οικογένειας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 7)	10
2018/C 455/16	Υπόθεση C-153/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Volkswagen Financial Services (UK) Ltd [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 168 και 173 — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Πράξεις εκμισθώσεως-πωλήσεως αυτοκινήτων — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται συγχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Γένεση και έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως — Αναλογία της εκπτώσεως]	10
2018/C 455/17	Υπόθεση C-167/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volkmar Klohn κατά An Bord Pleanála (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Δικαίωμα προσφυγής κατά αποφάσεως περί χορηγήσεως άδειας — Απαίτηση να μην έχει η διαδικασία απαγορευτικό κόστος — Έννοια — Διαχρονική εφαρμογή — Άμεσο αποτέλεσμα — Συνέπειες επί εθνικής δικαστικής αποφάσεως περί καθορισμού των δικαστικών εξόδων που έχει τελεσιδικήσει)	11

2018/C 455/18	Υπόθεση C-207/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rotho Blaas Srl κατά Agenzia delle Dogane e dei Monopoli [Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εμπορική πολιτική — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Δασμός αντιντάμπινγκ ο οποίος έχει κριθεί ασυμβίβαστος προς τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου από το όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)]	12
2018/C 455/19	Υπόθεση C-249/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ryanair Ltd κατά The Revenue Commissioners [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έννοια του υποκειμένου στον φόρο — Εταιρία χαρτοφυλακίου — Έκπτωση του φόρου εισροών — Δαπάνες σχετιζόμενες με την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών ενόψει της αγοράς μετοχών άλλης εταιρίας — Πρόθεση της αγοράστριας εταιρίας να παράσχει διαχειριστικές υπηρεσίες στην εταιρία στόχο — Μη παροχή τέτοιων υπηρεσιών — Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ για τις ληφθείσες υπηρεσίες]	13
2018/C 455/20	Υπόθεση C-301/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Πράξη προσχώρησης του 2005 — Υποχρεώσεις των προσχωρούντων κρατών — Περιβάλλον — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχείο β' — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Παύση λειτουργίας των χώρων που δεν έχουν λάβει άδεια εκμετάλλευσης χώρου υγειονομικής ταφής — Διαδικασία παύσης της λειτουργίας και μετέπειτα φροντίδας)	13
2018/C 455/21	Υπόθεση C-425/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG κατά Stadt Kempten [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Απαγόρευση διαθέσεως στην αγορά προϊόντων καπνού που λαμβάνονται από το στόμα — Έννοιες του «καπνού μασήσεως» και του «καπνού που λαμβάνεται από το στόμα» — Πάστα που αποτελείται από λεπτός αλεσμένο καπνό (Thunder Chewing Tabacco) και πορώδη φακελάκια μίας δόσης από κυτταρίνη γεμισμένα με λεπτοκομμένο καπνό (Thunder Frosted Chewing Bags)]	14
2018/C 455/22	Υπόθεση C-503/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/60/ΕΚ — Φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντίζελ και του φωτιστικού πετρελαίου — Ανεφοδιασμός των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής)	15
2018/C 455/23	Υπόθεση C-504/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Άρθρα 4 και 7 — Εφαρμογή των ελάχιστων επιπέδων φορολόγησεως των καυσίμων — Οδηγία 95/60/ΕΚ — Φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντίζελ και του φωτιστικού πετρελαίου — Ανεφοδιασμός των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής)	15
2018/C 455/24	Υπόθεση C-606/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IBA Molecular Italy Srl κατά Azienda ULSS n°3 κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις δημοσίων προμηθειών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Ανάθεση εκτός διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης — Έννοια «συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας» — Έννοια «δημοσίου φορέα»)	16
2018/C 455/25	Υπόθεση C-662/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E. G. κατά Republika Slovenija (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 46, παράγραφος 2 — Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται η αίτηση αναγνώρισεως της ιδιότητας του πρόσφυγα, αλλά γίνεται δεκτή η υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας — Παραδεκτό — Έλλειψη επαρκούς συμφέροντος σε περίπτωση κατά την οποία, βάσει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, στο οποίο υπήγαγε κράτος μέλος τον ενδιαφερόμενο, παρέχονται τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με εκείνα που παρέχονται βάσει του καθεστώτος του πρόσφυγα δυνάμει του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου — Σημασία της ατομικής καταστάσεως του αιτούντος για να εξετασθεί αν τα εν λόγω δικαιώματα και ευεργετήματα είναι ίδια)	17
2018/C 455/26	Υπόθεση C-393/18 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UD κατά XB [Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα γονικής μέριμνας — Έννοια της «συνήθους διαμονής του παιδιού» — Απαίτηση φυσικής παρουσίας — Κατακράτηση της μητέρας και του παιδιού σε τρίτη χώρα ενάντια στη βούληση της μητέρας — Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της μητέρας και του παιδιού]	18

2018/C 455/27	Υπόθεση C-422/18 PPU: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — FR κατά Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση της διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 46 — Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 18, άρθρο 19, παράγραφος 2, και άρθρο 47 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας — Αναγνώριση αυτοδικαίου ανασταλτικού αποτελέσματος μόνο στην προσφυγή ενώπιον του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας)	18
2018/C 455/28	Υπόθεση C-566/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2018 — Austrian Airlines AG κατά MG, NF	19
2018/C 455/29	Υπόθεση C-570/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2018 η HF κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-218/17, HF κατά Κοινοβουλίου	20
2018/C 455/30	Υπόθεση C-583/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Σεπτεμβρίου 2018 — Verbraucherzentrale Berlin eV κατά DB Vertrieb GmbH	20
2018/C 455/31	Υπόθεση C-610/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 — AFMB Ltd κ.λπ. κατά Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank	21
2018/C 455/32	Υπόθεση C-617/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2018 — Δανειολήπτες κατά Globalcaja S.A.	22
2018/C 455/33	Υπόθεση C-627/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) στις 5 Οκτωβρίου 2018 — Nelson Antunes da Cunha, Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)	23
2018/C 455/34	Υπόθεση C-629/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 8 Οκτωβρίου 2018 — EN, FM, GL κατά Ryanair Designated Activity Company	24
2018/C 455/35	Υπόθεση C-647/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad Vidin (Βουλγαρία) στις 17 Οκτωβρίου 2018 — Korporativna targovska banka AD in Insolvenz κατά Elit Petrol AD	25
Γενικό Δικαστήριο		
2018/C 455/36	Υπόθεση T-605/18: Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2018 — ZF κατά Επιτροπής	27
2018/C 455/37	Υπόθεση T-610/18: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2018 — ZR κατά EUIPO	28
2018/C 455/38	Υπόθεση T-611/18: Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2018 — Pharmaceutical Works Polpharma κατά EMA	29
2018/C 455/39	Υπόθεση T-615/18: Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2018 — Diesel κατά EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (D)	30
2018/C 455/40	Υπόθεση T-618/18: Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2018 — ZI κατά Επιτροπής	30
2018/C 455/41	Υπόθεση T-628/18: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2018 — E.I. Παπαδόπουλος κατά EUIPO — Europastry (friran VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)	31
2018/C 455/42	Υπόθεση T-632/18: Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2018 — ZM κ.λπ. κατά Συμβουλίου	32
2018/C 455/43	Υπόθεση T-633/18: Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2018 — Rose Gesellschaft κατά EUIPO — Iviton (TON JONES)	32

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 455/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 445 της 10.12.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 436 της 3.12.2018

EE C 427 της 26.11.2018

EE C 408 της 12.11.2018

EE C 399 της 5.11.2018

EE C 392 της 29.10.2018

EE C 381 της 22.10.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέων μελών του Δικαστηρίου

(2018/C 455/02)

Διορισθέντες δικαστές στο Δικαστήριο με αποφάσεις των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Φεβρουαρίου 2018 ⁽¹⁾, της 13ης Ιουνίου 2018 ⁽²⁾ και της 25ης Ιουλίου 2018 ⁽³⁾, για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2024, οι L.S. Rossi, I. Jarukaitis, P. G. Xuereb και N. J. Cardoso da Silva Ριζαργα ορκίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2018.

Διορισθέντες γενικοί εισαγγελείς στο Δικαστήριο με αποφάσεις των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28ης Φεβρουαρίου 2018 ¹ και της 5ης Σεπτεμβρίου 2018 ⁽⁴⁾, για την περίοδο από 7 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2024, οι G. Pitruzzella και G. Hogan ορκίστηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2018.

Εκλογή του Προέδρου του Δικαστηρίου

(2018/C 455/03)

Κατόπιν συσκέψεως της 9ης Οκτωβρίου 2018, οι δικαστές του Δικαστηρίου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τον K. Lenaerts ως Πρόεδρο του Δικαστηρίου για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2021.

Εκλογή του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου

(2018/C 455/04)

Κατόπιν συσκέψεως της 9ης Οκτωβρίου 2018, οι δικαστές του Δικαστηρίου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τη R. Silva de Lapuerta ως αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2021.

Εκλογή των προέδρων των πενταμελών τμημάτων

(2018/C 455/05)

Κατόπιν συσκέψεως της 9ης Οκτωβρίου 2018, οι δικαστές του Δικαστηρίου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τον J.-C. Bonichot ως πρόεδρο του πρώτου τμήματος, τον A. Arabadjiev ως πρόεδρο του δεύτερου τμήματος, την A. Prechal ως πρόεδρο του τρίτου τμήματος, τον M. Βηλαρά ως πρόεδρο του τετάρτου τμήματος και τον E. Regan ως πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, για την περίοδο από 9 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2021.

⁽¹⁾ EE L 64 της 7.3.2018, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 155 της 19.6.2018, σ. 4.

⁽³⁾ EE L 209 της 20.8.2018, σ. 1.

⁽⁴⁾ EE L 228 της 11.9.2018, σ. 1.

Ορισμός του πρώτου γενικού εισαγγελέα

(2018/C 455/06)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 10ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο όρισε τον M. Szpunar, ως πρώτο γενικό εισαγγελέα, για την περίοδο από 10 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2019.

Εκλογή των προέδρων των τριμελών τμημάτων

(2018/C 455/07)

Κατόπιν συσκέψεως της 10ης Οκτωβρίου 2018, οι δικαστές του Δικαστηρίου εξέλεξαν, δυνάμει του άρθρου 12, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, την C. Toader ως πρόεδρο του έκτου τμήματος, τον T. von Danwitz ως πρόεδρο του εβδόμου τμήματος, τον F. Biltgen ως πρόεδρο του ογδόου τμήματος, την K. Jürimäe ως πρόεδρο του ενάτου τμήματος και τον K. Λυκούργο ως πρόεδρο του δεκάτου τμήματος, για την περίοδο από 10 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2019.

Ορισμός των τμημάτων στα οποία ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

(2018/C 455/08)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 10ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όρισε το πρώτο και το δεύτερο τμήμα ως τα τμήματα που θα επιλαμβάνονται των υποθέσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 107 του εν λόγω κανονισμού, για την περίοδο από 10 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2019.

Ορισμός του τμήματος στο οποίο ανατίθενται οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 193 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

(2018/C 455/09)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 10ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όρισε το τρίτο τμήμα ως το τμήμα που θα επιλαμβάνεται των υποθέσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 193 του εν λόγω κανονισμού, για την περίοδο από 10 Οκτωβρίου 2018 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2019.

Τοποθέτηση των δικαστών στα τμήματα

(2018/C 455/10)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 10ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει τους δικαστές στα πενταμελή τμήματα ως ακολούθως:

Πρώτο τμήμα

J.-C. Bonichot, πρόεδρος τμήματος,

C. Toader, A. Rosas, L. Bay Larsen και M. Safjan, δικαστές

Δεύτερο τμήμα

A. Arabadjiev, πρόεδρος τμήματος,

T. von Danwitz, E. Levits, M. Berger, C. Vajda και P. G. Xuereb, δικαστές

Τρίτο τμήμα

A. Prechal, πρόεδρος τμήματος,

F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund και L.S. Rossi, δικαστές

Τέταρτο τμήμα

M. Βηλαράς, πρόεδρος τμήματος,

K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin και N. Rızarra, δικαστές

Πέμπτο τμήμα

E. Regan, πρόεδρος τμήματος,

K. Λυκούργος, E. Juhász, M. Plešič και I. Jarukaitis, δικαστές

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 10ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει τους δικαστές στα τριμελή τμήματα ως ακολούθως:

Έκτο τμήμα

C. Toader, πρόεδρος τμήματος,

A. Rosas, L. Bay Larsen και M. Safjan, δικαστές

Έβδομο τμήμα

T. von Danwitz, πρόεδρος τμήματος,

E. Levits, M. Berger, C. Vajda και P. G. Xuereb, δικαστές

Όγδοο τμήμα

F. Biltgen, πρόεδρος τμήματος,

J. Malenovský, C. G. Fernlund και L.S. Rossi, δικαστές

Ένατο τμήμα

K. Jürimäe, πρόεδρος τμήματος,

D. Šváby, S. Rodin και N. Rızarra, δικαστές

Δέκατο τμήμα

K. Λυκούργος, πρόεδρος τμήματος,

E. Juhász, M. Plešič και I. Jarukaitis, δικαστές

Πίνακες που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των δικαστικών σχηματισμών
(2018/C 455/11)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 11ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο κατάρτισε τον πίνακα για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του τμήματος μείζονος συνθέσεως ως ακολούθως:

A. Rosas
I. Jarukaitis
E. Juhász
L. S. Rossi
M. Plešič
N. J. Piçarra
J. Malenovský
P. G. Xuereb
E. Levits
Κ. Λυκούργος
L. Bay Larsen
K. Jürimäe
T. von Danwitz
F. Biltgen
C. Toader
S. Rodin
M. Safjan
C. Vajda
D. Šváby
C. G. Fernlund
M. Berger

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 11ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο κατάρτισε τους πίνακες για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των πενταμελών τμημάτων ως ακολούθως:

Πρώτο τμήμα

A. Rosas
M. Safjan
L. Bay Larsen
C. Toader

Δεύτερο τμήμα

E. Levits
P. G. Xuereb
T. von Danwitz
C. Vajda
M. Berger

Τρίτο τμήμα

J. Malenovský

L.S. Rossi

C. G. Fernlund

F. Biltgen

Τέταρτο τμήμα

D. Šváby

N. J. Piçarra

S. Rodin

K. Jürimäe

Πέμπτο τμήμα

E. Juhász

I. Jarukaitis

M. Plešič

Κ. Λυκούργος

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 11ης Οκτωβρίου 2018, το Δικαστήριο κατάρτισε τους πίνακες για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των τριμελών τμημάτων ως ακολούθως:

Έκτο τμήμα

A. Rosas

L. Bay Larsen

M. Safjan

Έβδομο τμήμα

E. Levits

M. Berger

C. Vajda

P. G. Xuereb

Όγδοο τμήμα

J. Malenovský

C. G. Fernlund

L.S. Rossi

Ένατο τμήμα

D. Šváby

S. Rodin

N. J. Piçarra

Δέκατο τμήμα

E. Juhász

M. Pešič

I. Jarukaitis

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-669/16) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Παραρτήματα II και III — Καθορισμός ειδικών ζωνών διατηρήσεως (ΕΖΔ) — Φαλιανός]

(2018/C 455/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Norris-Usher και C. Hermes)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: G. Brown, επικουρούμενη από τους R. Palmer και M. Armitage, barristers)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να προτείνει και να διαβιβάσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, συμφώνως προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, καθώς και προς τα παραρτήματα II και III της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, κατάλογο με επαρκή αριθμό τόπων όπου απαντάται ο φαλιανός (*Phocoena phocoena*) και παραλείποντας να συμβάλει, κατά το μέτρο αυτό, συμφώνως προς το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, στη δημιουργία του δικτύου Natura 2000 αναλόγως των οικοτόπων του είδους αυτού οι οποίοι υπάρχουν στο έδαφός του, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Gul Ahmed Textile Mills Ltd
κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-100/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 397/2004 — Εισαγωγές βαμβακερών
κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος]

(2018/C 455/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους R. Bierwagen και C. Hipp, Rechtsanwälte), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και N. Kuplewatzky)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Gul Ahmed Textile Mills Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 168 της 29.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Internacional de Productos
Metálicos, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-145/17 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα
καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας ή που αποστέλλονται από τη Μαλαισία — Παράβαση της
συμφωνίας αντιντάμπινγκ που συνάφθηκε στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου
(ΠΟΕ) — Κατάργηση οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ που έχουν ήδη εισπραχθεί — Μη αναδρομικό
αποτέλεσμα — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Πρόσωπο το οποίο η πράξη αφορά ατομικά —
Κανονιστική πράξη η οποία δεν συνεπάγεται εκτελεστικά μέτρα]

(2018/C 455/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Internacional de Productos Metálicos, SA (εκπρόσωποι: C. Cañizares Pacheco, E. Tejedor de la Fuente και A. Monreal Lasheras, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και G. Luengo)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Internacional de Productos Metálicos SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Landgericht München I (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bastei Lübbe GmbH & Co. KG κατά Michael Strotzer

(Υπόθεση C-149/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Σεβασμός των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας — Οδηγία 2004/48/EK — Αποζημίωση σε περίπτωση ανταλλαγής αρχείων συνεπαγόμενης προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού — Σύνδεση με το διαδίκτυο προσβάσιμη σε μέλη της οικογένειας του κατόχου της συνδέσεως — Απαλλαγή του κατόχου από την ευθύνη, χωρίς να υπάρχει ανάγκη να διευκρινιστεί η φύση της χρήσεως της συνδέσεως από το μέλος της οικογένειας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 7)

(2018/C 455/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht München I

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bastei Lübbe GmbH & Co. KG

κατά

Michael Strotzer

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής, αφενός, και το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επίβολη των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, αφετέρου, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, ερμηνευόμενη από το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο, δυνάμει της οποίας ο κάτοχος συνδέσεως με το διαδίκτυο μέσω της οποίας διαπράττεται προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού με την ανταλλαγή αρχείων απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη όταν κατονομάζει ένα μέλος της οικογένειάς του που είχε δυνατότητα προσβάσεως στην εν λόγω σύνδεση, χωρίς να δίδει περισσότερες διευκρινίσεις όσον αφορά τη χρονική στιγμή κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε η ως άνω σύνδεση από το μέλος αυτό της οικογένειάς του και τη φύση της χρήσεώς της εκ μέρους του τελευταίου.

⁽¹⁾ EE C 213 της 3.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs κατά Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Υπόθεση C-153/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 168 και 173 — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Πράξεις εκμισθώσεως-πωλήσεως αυτοκινήτων — Αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται συγχρόνως για φορολογητέες και για απαλλασσόμενες πράξεις — Γένεση και έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως — Αναλογία της εκπτώσεως]

(2018/C 455/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

κατά

Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Διατακτικό

Το άρθρο 168 και το άρθρο 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, αφενός, ακόμη και όταν τα γενικά έξοδα που σχετίζονται με πράξεις εκμισθώσεως-πωλήσεως κινητών αγαθών, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, δεν μετακυλιούνται στο ποσό που οφείλεται από τον πελάτη ως αντίτιμο για την παράδοση του αγαθού, δηλαδή για το φορολογητέο σκέλος της πράξεως, αλλά στο ποσό του οφειλόμενου τόκου για το σκέλος της πράξεως που αφορά τη χρηματοδότηση, δηλαδή για το απαλλασσόμενο σκέλος της πράξεως, τα εν λόγω γενικά έξοδα πρέπει, πάντως, να θεωρούνται, για τους σκοπούς του φόρου προστιθέμενης αξίας, ως συστατικό στοιχείο του τιμήματος για την εν λόγω παράδοση, και ότι, αφετέρου, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εφαρμόζουν μέθοδο κατανομής η οποία δεν λαμβάνει υπόψη την αρχική αξία του αγαθού κατά την παράδοσή του, εφόσον η μέθοδος αυτή, ως εκ της φύσεώς της, δεν εξασφαλίζει κατανομή ακριβέστερη από εκείνη που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της κλειδας κατανομής με βάση τον κύκλο εργασιών.

(¹) EE C 178 της 6.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Volkmar Klohn κατά An Bord Pleanála

(Υπόθεση C-167/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων στο περιβάλλον — Δικαίωμα προσφυγής κατά αποφάσεως περί χορηγήσεως άδειας — Απαίτηση να μην έχει η διαδικασία απαγορευτικό κόστος — Έννοια — Διαχρονική εφαρμογή — Άμεσο αποτέλεσμα — Συνέπειες επί εθνικής δικαστικής αποφάσεως περί καθορισμού των δικαστικών εξόδων που έχει τελεσιδικήσει)

(2018/C 455/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Volkmar Klohnκ

κατά

An Bord Pleanála

παρισταμένων των: Sligo County Council, Maloney and Matthews Animal Collections Ltd

Διατακτικό

1) Το άρθρο 10α, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό απαίτηση κατά την οποία το κόστος ορισμένων δικαστικών διαδικασιών που αφορούν το περιβάλλον δεν πρέπει να είναι απαγορευτικό δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα. Σε περίπτωση μη μεταφοράς του άρθρου αυτού στην εσωτερική έννομη τάξη ενός κράτους μέλους, τα εθνικά δικαστήρια του κράτους αυτού οφείλουν, εντούτοις, στο μέτρο του δυνατού, να ερμηνεύουν το εσωτερικό δίκαιο, μετά τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας για τη μεταφορά του εν λόγω άρθρου στην εσωτερική έννομη τάξη, κατά τρόπον ώστε οι ιδιώτες να μην εμποδίζονται να ασκήσουν ένδικη προσφυγή ή να συνεχίσουν μια δικαστική διαδικασία που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού εξαιτίας της οικονομικής επιβαρύνσεως που θα μπορούσαν να υποστούν εντεύθεν.

- 2) Το άρθρο 10α, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2003/35, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια ενός κράτους μέλους υπέχουν υποχρέωση σύμφωνης προς την οδηγία ερμηνείας, όταν αποφαίνονται σχετικά με την κατανομή των δικαστικών εξόδων στις δικαστικές διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας για τη μεταφορά της προβλεπόμενης στο ως άνω άρθρο 10α, πέμπτο εδάφιο, απαιτήσεως κατά την οποία το κόστος ορισμένων δικαστικών διαδικασιών που αφορούν το περιβάλλον δεν πρέπει να είναι απαγορευτικό, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία προέκυψαν τα έξοδα αυτά κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης διαδικασίας.
- 3) Το άρθρο 10α, πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 85/337, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2003/35, έχει την έννοια ότι, σε διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης, ο εθνικός δικαστής ο οποίος καλείται να αποφανθεί σχετικά με το ύψος των δικαστικών εξόδων υπέχει υποχρέωση σύμφωνης προς την οδηγία ερμηνείας, στο μέτρο που τούτο δεν αποκλείεται από το δεδουλευμένο της αποφάσεως περί κατανομής των εξόδων αυτών η οποία έχει καταστεί αμετάκλητη, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 178 της 6.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rotho Blaas Srl κατά Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Υπόθεση C-207/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινή εμπορική πολιτική — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Δασμός αντιντάμπινγκ ο οποίος έχει κριθεί ασυμβίβαστος προς τη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου από το όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)]

(2018/C 455/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria di primo grado di Bolzano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rotho Blaas Srl

κατά

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Διατακτικό

Από την εξέταση του πρώτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 924/2012 του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού 91/2009, ή του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/519 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξεως των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 1225/2009.

(¹) EE C 277 της 21.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ryanair Ltd κατά The Revenue Commissioners

(Υπόθεση C-249/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Έννοια του υποκειμένου στον φόρο — Εταιρία χαρτοφυλακίου — Έκπτωση του φόρου εισροών — Δαπάνες σχετιζόμενες με την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών ενόψει της αγοράς μετοχών άλλης εταιρίας — Πρόθεση της αγοράστριας εταιρίας να παράσχει διαχειριστικές υπηρεσίες στην εταιρία στόχο — Μη παροχή τέτοιων υπηρεσιών — Δικαίωμα έκπτωσης του ΦΠΑ για τις ληφθείσες υπηρεσίες]

(2018/C 455/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ryanair Ltd

κατά

The Revenue Commissioners

Διατακτικό

Τα άρθρα 4 και 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχουν την έννοια ότι εταιρία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προτίθεται να εξαγοράσει το σύνολο των μετοχών άλλης εταιρίας με σκοπό την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας που συνίσταται στην παροχή, στην εν λόγω εταιρία, διαχειριστικών υπηρεσιών υποκειμένων σε ΦΠΑ, έχει δικαίωμα έκπτωσης ολόκληρου του καταβληθέντος ΦΠΑ εισροών όσον αφορά δαπάνες για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, οι οποίες καταβλήθηκαν στο πλαίσιο ΔΠΕ, ακόμη και αν εν τέλει δεν άσκησε την εν λόγω οικονομική δραστηριότητα, εφόσον οι δαπάνες αυτές έχουν ως αποκλειστική αιτία τη σχεδιαζόμενη οικονομική δραστηριότητα.

⁽¹⁾ EE C 221 της 10.7.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας

(Υπόθεση C-301/17) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Πράξη προσχώρησης του 2005 — Υποχρεώσεις των προσχωρούντων κρατών — Περιβάλλον — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14, στοιχείο β' — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Παύση λειτουργίας των χώρων που δεν έχουν λάβει άδεια εκμετάλλευσης χώρου υγειονομικής ταφής — Διαδικασία παύσης της λειτουργίας και μετέπειτα φροντίδας)

(2018/C 455/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ρουμανία (εκπρόσωποι: R.-H. Radu, E. Gane, L. Lițu, O. C. Ichim και M. Chicu, στη συνέχεια C.-R. Canțăr, E. Gane, L. Lițu, O.-C. Ichim και M. Chicu)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ρουμανία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31/EK του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 της οδηγίας αυτής, καθόσον δεν εκπλήρωσε, όσον αφορά τους 68 επίμαχους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, την υποχρέωση θέσπισης όλων των αναγκαίων μέτρων προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της εν λόγω οδηγίας, η λειτουργία των χώρων που δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας, άδεια συνέχισης της λειτουργίας τους.
- 2) Καταδικάζει τη Ρουμανία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 24.7.2017.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Bayerischer
Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Günter Hartmann
Tabakvertrieb GmbH & Co. KG κατά Stadt Kempten**

(Υπόθεση C-425/17) ⁽¹⁾

*[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση
προϊόντων καπνού — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Απαγόρευση διαθέσεως στην αγορά προϊόντων καπνού
που λαμβάνονται από το στόμα — Έννοιες του «καπνού μασήσεως» και του «καπνού που λαμβάνεται
από το στόμα» — Πάστα που αποτελείται από λεπτώς αλεσμένο καπνό (Thunder Chewing Tabacco) και
πορώδη φακελάκια μίας δόσης από κυτταρίνη γεμισμένα με λεπτοκομμένο καπνό (Thunder Frosted
Chewing Bags)]*

(2018/C 455/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

κατά

Stadt Kempten

παρισταμένης της: Landesanstalt für Verbraucherschutz Bayern

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 8, της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 6, της οδηγίας αυτής, έχει την έννοια ότι προϊόντα καπνού που προορίζονται για μάσηση, κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, συνιστούν μόνον τα προϊόντα που δύνανται να καταναλωθούν αποκλειστικά με μάσηση, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, βάσει του συνόλου των σχετικών αντικειμενικών χαρακτηριστικών των επίμαχων στην κύρια δίκη προϊόντων, όπως η σύνθεση, η υφή και η μορφή της παρουσιάσεώς τους και, ενδεχομένως, η πραγματική χρήση τους από τους καταναλωτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-503/17) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 95/60/ΕΚ — Φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντήζελ και του φωτιστικού πετρελαίου — Ανεφοδιασμός των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής)

(2018/C 455/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Tomat και J. Tomkin)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: S. Brandon, επικουρούμενος από τον M. Gray, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Επιτρέποντας τη χρήση σημανθέντων καυσίμων για την κίνηση ιδιωτικών σκαφών αναψυχής, ακόμη και όταν το συγκεκριμένο καύσιμο δεν απαλλάσσεται του ειδικού φόρου καταναλώσεως ούτε φορολογείται με μειωμένο φορολογικό συντελεστή, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 95/60/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με τη φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντήζελ και του φωτιστικού πετρελαίου.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-504/17) ⁽¹⁾

(Παράλειψη κράτους μέλους — Φορολογία των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Άρθρα 4 και 7 — Εφαρμογή των ελάχιστων επιπέδων φορολογήσεως των καυσίμων — Οδηγία 95/60/ΕΚ — Φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντήζελ και του φωτιστικού πετρελαίου — Ανεφοδιασμός των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής)

(2018/C 455/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Tomat και J. Tomkin)

Καθή: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: M. Browne, G. Hodge και J. Quaney καθώς και A. Joyce, επικουρούμενοι από τους F. Callanan, SC και B. Doherty, BL)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιρλανδία, μη διασφαλίζοντας την εφαρμογή, στο πετρέλαιο ντήζελ που χρησιμοποιείται ως καύσιμο για την κίνηση ιδιωτικών σκαφών αναψυχής, των ελάχιστων επιπέδων φορολογήσεως των καυσίμων που ορίζει η οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, και επιτρέποντας τη χρήση σημανθέντων καυσίμων για την κίνηση ιδιωτικών σκαφών αναψυχής, ακόμη και όταν τα καύσιμα αυτά δεν έχουν απαλλαγεί από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως ούτε έχουν φορολογηθεί με μειωμένο φορολογικό συντελεστή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει αντίστοιχα από τα άρθρα 4 και 7 της οδηγίας 2003/96 και της οδηγίας 95/60/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με τη φορολογική σήμανση του πετρελαίου ντήζελ και του φωτιστικού πετρελαίου.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — IBA Molecular Italy Srl κατά Azienda ULSS n°3 κ.λπ.

(Υπόθεση C-606/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συμβάσεις δημοσίων προμηθειών — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Ανάθεση εκτός διαδικασίας σύναψης δημόσιας σύμβασης — Έννοια «συμβάσεων εξ επαχθούς αιτίας» — Έννοια «δημοσίου φορέα»)

(2018/C 455/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

IBA Molecular Italy Srl

κατά

Azienda ULSS n°3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

παρισταμένων των: Istituto Sacro Cuore Don Calabria di Negrar, Azienda ULSS n° 22

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «συμβάσεις εξ επαχθούς αιτίας» καταλαμβάνει την απόφαση με την οποία αναθέτουσα αρχή χορηγεί απευθείας σε συγκεκριμένο οικονομικό φορέα, χωρίς επομένως να διοργανώσει διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, χρηματοδότηση που προορίζεται εξ ολοκλήρου για την παρασκευή προϊόντων τα οποία ο φορέας αυτός πρέπει να προμηθεύσει δωρεάν σε διάφορες αρχές, οι οποίες απαλλάσσονται από την καταβολή οποιουδήποτε ανταλλάγματος στον εν λόγω προμηθευτή, εξαιρουμένης της καταβολής, ως μεταφορικών εξόδων, κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 180 ευρώ ανά αποστολή.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, εξομοιώνοντας τα «πιστοποιημένα» ιδιωτικά νοσοκομεία με τα δημόσια νοσοκομεία λόγω της εντάξεώς τους στο σύστημα εθνικού δημόσιου υγειονομικού προγραμματισμού το οποίο διέπεται από ειδικές συμβάσεις, διαφορετικές από τις συνήθεις σχέσεις διαπιστεύσεως με τους λοιπούς ιδιωτικούς φορείς που μετέχουν στο σύστημα χορηγήσεως παροχών υγείας, τα εξαιρεί από την εθνική νομοθεσία και τη νομοθεσία της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων, περιλαμβανομένων και των περιπτώσεων στις οποίες τα εν λόγω νοσοκομεία είναι επιφορτισμένα με την παρασκευή και δωρεάν προμήθεια στα δημόσια ιδρύματα υγειονομικής περίθαλψης συγκεκριμένων προϊόντων απαραίτητων για την άσκηση των δραστηριοτήτων υγείας έναντι δημόσιας χρηματοδότησεως που προορίζεται για την παρασκευή και την προμήθεια των προϊόντων αυτών.

(¹) EE C 22 της 22.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E. G. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-662/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 46, παράγραφος 2 — Προσφυγή κατά αποφάσεως με την οποία απορρίπτεται η αίτηση αναγνώρισεως της ιδιότητας του πρόσφυγα, αλλά γίνεται δεκτή η υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας — Παραδεκτό — Έλλειψη επαρκούς συμφέροντος σε περίπτωση κατά την οποία, βάσει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, στο οποίο υπήγαγε κράτος μέλος τον ενδιαφερόμενο, παρέχονται τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με εκείνα που παρέχονται βάσει του καθεστώτος του πρόσφυγα δυνάμει του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου — Σημασία της ατομικής καταστάσεως του αιτούντος για να εξετασθεί αν τα εν λόγω δικαιώματα και ευεργετήματα είναι ίδια)

(2018/C 455/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E. G.

κατά

Republika Slovenija [Δημοκρατίας της Σλοβενίας]

Διατακτικό

Το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι η υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, βάσει νομοθεσίας κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν παρέχει τα «ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με αυτά που παρέχει το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του ενωσιακού και εθνικού δικαίου», κατά τη διάταξη αυτή, με συνέπεια δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού να μη δύναται να απορρίψει ως απαράδεκτη προσφυγή ασκηθείσα κατά αποφάσεως κρίνουσας αίτηση αβάσιμη ως προς την αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα, αλλά υπάγουσας τον αιτούντα στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, λόγω του ανεπαρκούς συμφέροντος του αιτούντος για τη συνέχιση της διαδικασίας, εφόσον διακριβώνεται ότι, κατά την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, τα δύο αυτά καθεστώτα διεθνούς προστασίας δεν παρέχουν πράγματι τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα.

Η προσφυγή αυτή δεν μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη, μολοντί διαπιστώνεται, λαμβανομένης υπόψη της συγκεκριμένης καταστάσεως του αιτούντος, ότι η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα δεν δύναται να του παράσχει περισσότερα δικαιώματα και ευεργετήματα από ό,τι η υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, δεδομένου ότι ο αιτών δεν επικαλείται ή δεν επικαλείται ακόμη δικαιώματα που παρέχονται βάσει της ιδιότητας του πρόσφυγα, πλην όμως δεν παρέχονται ή παρέχονται σε μικρότερο βαθμό βάσει του καθεστώτος επικουρικής προστασίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — UD κατά XB

(Υπόθεση C-393/18 PPU) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 8, παράγραφος 1 — Διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα γονικής μέριμνας — Έννοια της «συνήθους διαμονής του παιδιού» — Απαίτηση φυσικής παρουσίας — Κατακράτηση της μητέρας και του παιδιού σε τρίτη χώρα ενάντια στη βούληση της μητέρας — Προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της μητέρας και του παιδιού]

(2018/C 455/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UD

κατά

XB

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι ένα παιδί πρέπει να είχε φυσική παρουσία σε κράτος μέλος προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος αυτό, κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως. Περιστάσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, εφόσον αποδειχθούν, ήτοι, αφενός, ο καταναγκασμός που άσκησε ο πατέρας στη μητέρα με συνέπεια να γεννήσει η μητέρα το παιδί τους σε τρίτο κράτος και να διαμένει έκτοτε εκεί με το παιδί αυτό και, αφετέρου, η προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της μητέρας ή του παιδιού, δεν ασκούν επιρροή συναφώς.

⁽¹⁾ EE C 276 της 6.8.2018.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — FR κατά Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

(Υπόθεση C-422/18 PPU) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Διαδικασίες για τη χορήγηση και την ανάκληση της διεθνούς προστασίας — Οδηγία 2013/32/ΕΕ — Άρθρο 46 — Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 18, άρθρο 19, παράγραφος 2, και άρθρο 47 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση διεθνούς προστασίας — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας — Αναγνώριση αυτοδίκαιου ανασταλτικού αποτελέσματος μόνο στην προσφυγή ενώπιον του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας)

(2018/C 455/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

FR

κατά

Ministero dell'interno — Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione Internazionale presso la Prefettura U.T.G. di Milano

παρουσία του: Pubblico Ministero

Διατακτικό

Το δικαιο της Ένωσης, ειδικότερα οι διατάξεις 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, έχει την έννοια ότι επιτρέπει εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, που, ενώ προβλέπει ότι χωρεί αναίρεση κατά πρωτόδικης απόφασης με την οποία επικυρώνεται απορριπτική διοικητική απόφαση επί αίτησης διεθνούς προστασίας, δεν προσδίδει αυτοδίκαιο ανασταλτικό αποτέλεσμα στο ένδικο αυτό μέσο, αλλά παρέχει τη δυνατότητα στο δικαστήριο που εξέδωσε την ως άνω απόφαση, να διατάξει, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερομένου, την αναστολή της εκτέλεσής της, αφού εκτιμήσει το βάσιμο των λόγων αναίρεσης κατά της πρωτόδικης απόφασης, και όχι την ύπαρξη κινδύνου να προκληθεί στον αιτούντα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία από την εκτέλεσή της.

(¹) ΕΕ C 311 της 3.9.2018.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Handelsgericht Wien (Αυστρία) στις 7 Σεπτεμβρίου 2018 — Austrian Airlines AG κατά MG, NF**(Υπόθεση C-566/18)**

(2018/C 455/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και εκκαλούσα: Austrian Airlines AG

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: MG, NF

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 5 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004 (¹), την έννοια ότι οι επιβάτες αεροπορικών εταιριών μπορούν να έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως δυνάμει του κανονισμού περισσότερες από μία φορές στο πλαίσιο της ίδιας κρατήσεως, όταν η εναλλακτική πτήση στην οποία ο πραγματικός αερομεταφορέας μετέφερε τον επιβάτη ματαιώθηκε ή καθυστέρησε για διάστημα μεγαλύτερο των τριών ωρών, με αποτέλεσμα η κατά το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση να μην είναι κατ' αποκοπή ποσό, αλλά να συνδέεται με τον αριθμό των ματαιώσεων ή με την έκταση της ματαιώσεως και της συναφούς καθυστέρησης;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πώς μπορεί τούτο να συμβαδίσει με την αρχή που διατυπώνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 19ης Νοεμβρίου 2009, Sturgeon κ.λπ. (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-402/07 και C-432/07) (²), σύμφωνα με την οποία το άρθρο 5 του κανονισμού έχει την έννοια ότι οι επιβάτες πτήσεων με καθυστέρηση πρέπει να εξομοιώνονται με τους επιβάτες πτήσεων που ματαιώθηκαν ως προς τους κανόνες για την αποζημίωση, δεδομένου ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε στην απόφασή του της 23ης Οκτωβρίου 2012, Nelson κ.λπ. (συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-581/10 και C-629/10) (³), ότι οι άνω των τριών ωρών καθυστερήσεις δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ύψους της κατ' αποκοπή αποζημιώσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

(²) ECLI:EU:C:2009:716

(³) ECLI:EU:C:2012:657

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Σεπτεμβρίου 2018 η HF κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο πενταμελές τμήμα) στις 29 Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-218/17, HF κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-570/18 P)

(2018/C 455/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: HF (εκπρόσωπος: A. Tymen, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2018 στην υπόθεση T-218/17, κατά συνέπεια,
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα που είχε προβάλει πρωτοδίκως η νυν ανααιρεσείουσα και, επομένως,
- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Ιουνίου 2016 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά της αρωγής,
- να υποχρεώσει το ανααιρεσίβλητο να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης της που υπολογίζεται ότι ανέρχεται κατά δίκαιη και εύλογη κρίση στο ποσό των 90 000 ευρώ,
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων σε αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- Προσβολή του δικαιώματος ακρόασης — Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο α', του Χάρτη·
- Παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 1, του Χάρτη — Παραμόρφωση των επιχειρημάτων της νυν ανααιρεσείουσας — Παράβαση, εκ μέρους του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, της υποχρεώσεώς του αιτιολογήσεως·
- Παράβαση του άρθρου 31, παράγραφος 1, του Χάρτη — Παράβαση των άρθρων 12α, παράγραφοι 1 και 3, και 24 του ΚΥΚ.

Εξάλλου, η ανααιρεσείουσα βάλλει κατά της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου περι απορρίψεως του αιτήματός της αποζημιώσεως με το σκεπτικό ότι δεν ακυρώθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Γερμανία) στις 20 Σεπτεμβρίου 2018 — Verbraucherzentrale Berlin eV κατά DB Vertrieb GmbH

(Υπόθεση C-583/18)

(2018/C 455/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγον και εκκαλούν: Verbraucherzentrale Berlin eV

Εναγομένη και εφεσίβλητη: DB Vertrieb GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 2, σημείο 6, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών ⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καταλαμβάνει και συμβάσεις διά των οποίων ο έμπορος δεν αναλαμβάνει μεν άμεσα την υποχρέωση να παράσχει μια υπηρεσία, πλην όμως ο καταναλωτής αποκτά το δικαίωμα να τύχει εκπτώσεως για τις υπηρεσίες που θα ζητήσει μελλοντικώς;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 1:

2) Πρέπει η εξαίρεση που ισχύει για τον τομέα των «συμβάσεων για υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών» του άρθρου 3, παράγραφος 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τυγχάνει εφαρμογής και σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν παρέχεται μεν άμεσα στον καταναλωτή μια υπηρεσία μεταφοράς ως αντιπαροχή, πλην όμως του παρέχεται το δικαίωμα να τύχει εκπτώσεως για τις συμβάσεις μεταφοράς που θα καταρτίσει μελλοντικώς;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) στις 25 Σεπτεμβρίου 2018 — AFMB Ltd κ.λπ. κατά Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Υπόθεση C-610/18)

(2018/C 455/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: AFMB Ltd κ.λπ.

Εφεσίβλητο: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Α. Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, ο μισθωτός οδηγός φορτηγών διεθνών μεταφορών χαρακτηρίζεται ως ανήκων στο μετακινούμενο προσωπικό:

α. της επιχειρήσεως μεταφορών που προσέλαβε τον ενδιαφερόμενο, στην πλήρη διάθεση της οποίας τίθεται στην πράξη ο ενδιαφερόμενος για αόριστο χρόνο, η οποία ασκεί στην πράξη τη διευθυντική εξουσία επί του ενδιαφερομένου και την οποία βαρύνουν στην πράξη τα μισθολογικά έξοδα, ή

β. της επιχειρήσεως η οποία συνήψε επίσημως σύμβαση εργασίας με τον οδηγό φορτηγών και η οποία, κατόπιν συμφωνίας με την υπό στοιχείο α' επιχείρηση μεταφορών, κατέβαλε μισθό στον ενδιαφερόμενο και παρακράτησε εισφορές από αυτόν στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η έδρα της επιχειρήσεως αυτής και όχι στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η έδρα της υπό στοιχείο α' επιχειρήσεως μεταφορών, ή

γ. τόσο της υπό στοιχείο α' όσο και της υπό στοιχείο β' επιχειρήσεως;

B. Έχει το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽²⁾ την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, ως εργοδότης του μισθωτού οδηγού φορτηγών διεθνών μεταφορών χαρακτηρίζεται:

α. η επιχείρηση μεταφορών που προσέλαβε τον ενδιαφερόμενο, στην πλήρη διάθεση της οποίας τίθεται στην πράξη ο ενδιαφερόμενος για αόριστο χρόνο, η οποία ασκεί στην πράξη τη διευθυντική εξουσία επί του ενδιαφερομένου και την οποία βαρύνουν στην πράξη τα μισθολογικά έξοδα, ή

β. η επιχείρηση η οποία συνήψε επίσημως σύμβαση εργασίας με τον οδηγό φορτηγών και η οποία, κατόπιν συμφωνίας με την υπό στοιχείο α' επιχείρηση μεταφορών, κατέβαλε μισθό στον ενδιαφερόμενο και παρακράτησε εισφορές από αυτόν στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η έδρα της επιχείρησής αυτής και όχι στο κράτος μέλος όπου ευρίσκεται η έδρα της υπό στοιχείο α' επιχείρησής μεταφορών, ή

γ. τόσο η υπό στοιχείο α' όσο και η υπό στοιχείο β' επιχείρηση;

2) Σε περίπτωση κατά την οποία, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, ως εργοδότης θεωρείται η προαναφερθείσα στο ερώτημα 1Α, στοιχείο β', και στο ερώτημα 1Β, στοιχείο β', επιχείρηση:

Για την εφαρμογή του άρθρου 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και του άρθρου 13, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ισχύουν αναλογικώς στις υποθέσεις της κύριας δίκης, ολικώς ή εν μέρει, οι ειδικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες εργοδότες όπως οι εταιρίες προσωρινής απασχολήσεως και άλλοι διαμεσολαβητές μπορούν να επικαλεστούν τις διαλαμβανόμενες στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και στο άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 εξαιρέσεις από την αρχή της προτιμήσεως του κράτους απασχολήσεως;

3) Σε περίπτωση κατά την οποία, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, ως εργοδότης θεωρείται η προαναφερθείσα στο ερώτημα 1Α, στοιχείο β', και στο ερώτημα 1Β, στοιχείο β', επιχείρηση και δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα 2:

Πρόκειται, στην περίπτωση των πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων που παρατίθενται στην παρούσα αίτηση, για κατάσταση η οποία μπορεί να χαρακτηριστεί ως κατάχρηση του δικαίου της ΕΕ και/ή κατάχρηση του δικαίου της ΕΖΕΣ; Εάν ναι, ποιες συνέπειες συνεπάγεται τούτο;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

⁽²⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia de Albacete (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2018 — Δανειολήπτες κατά Globalcaja S.A.

(Υπόθεση C-617/18)

(2018/C 455/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia de Albacete

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Οι δανειολήπτες

Εναγόμενη: Globalcaja S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείει το αποτέλεσμα της «μη δεσμεύσεως» κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 ⁽¹⁾ τη δυνατότητα του επιχειρηματία και του καταναλωτή να αναπροσαρμόσουν, με ιδιωτικό συμφωνητικό, ρήτρα η οποία δεν πληροί την απαίτηση του άρθρου 4, παράγραφος 2, για σαφή και κατανοητή διατύπωση, είτε μειώνοντας το ύψος της εν λόγω ρήτρας είτε αντικαθιστώντας τη με άλλη λιγότερο επιβαρυντική για τον καταναλωτή;

Αλλάζει η απάντηση στο ερώτημα αυτό αν η ως άνω αναπροσαρμογή περιλαμβάνεται σε συμφωνία μεταξύ καταναλωτή και επιχειρηματία σκοπός της οποίας είναι ακριβώς η χωρίς προσφυγή στα δικαστήρια διευθέτηση της διαφοράς σχετικά με την πιθανή έλλειψη διαφάνειας μιας ρήτηρας η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και η οποία περιλαμβάνεται σε προηγούμενη μεταξύ τους σύμβαση;

- 2) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στους όρους «κύριο αντικείμενο της σύμβασης» και «το ανάλογο ή μη μεταξύ της τιμής και της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου» εμπίπτουν δύο ρήτρες συμφωνίας που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως μεταξύ επιχειρηματία και καταναλωτή, με τις οποίες αφενός αναπροσαρμόζεται μια ρήτρα που περιλαμβάνεται σε προηγούμενη μεταξύ τους σύμβαση —μέσω αντικαταστάσεώς της από άλλη λιγότερο επιβαρυντική για τον καταναλωτή— και αφετέρου, ο καταναλωτής παραιτείται από το δικαίωμά του να επικαλεστεί δικαστικώς ή εξωδικώς την πιθανή έλλειψη διαφάνειας της ρήτηρας αυτής και τα εγγενή αποτελέσματά της εν λόγω ελλείψεως διαφάνειας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 4 της οδηγίας 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι «η φύση των αγαθών ή των υπηρεσιών που αφορά η σύμβαση» και «όλες οι κατά τον χρόνο της σύναψης της σύμβασης περιστάσεις που περιέβαλαν την εν λόγω σύναψη» μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνο για την εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρητρών που δεν αφορούν τον καθορισμό του κυρίου αντικειμένου της συμβάσεως; Ή, αντιθέτως, τα ως άνω κριτήρια μπορούν να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση της διαφάνειας ρητρών που αφορούν το [κατά] το άρθρο 4, παράγραφος 2, κύριο αντικείμενο [της συμβάσεως];
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, συμβιβάζεται με το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας —συγκεκριμένα, με τις απαιτήσεις σαφούς και κατανοητής διατυπώσεως και διαφάνειας που απορρέουν από τη διάταξη αυτή—, εθνική νομολογία η οποία, όσον αφορά συμφωνία που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως μεταξύ επιχειρηματία και καταναλωτή και με την οποία καθίσταται λιγότερο επαχθής η εφαρμογή ρήτηρας προηγούμενης μεταξύ τους συμβάσεως, δεν κρίνει απαραίτητο να ενημερώσει ο επιχειρηματίας τον καταναλωτή για την πιθανή έλλειψη διαφάνειας της ρήτηρας αυτής, με το σκεπτικό ότι τα κριτήρια από τα οποία προκύπτει η ως άνω έλλειψη διαφάνειας είναι πασίγνωστα;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει το άρθρο 4 παράγραφος 2, της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παραίτηση του καταναλωτή από τη δικαστική ή εξωδική επίκληση της πιθανής ελλείψεως διαφάνειας μιας ρήτηρας που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως πληροί την απαίτηση περί «σαφούς και κατανοητής διατυπώσεως» μόνον αν ο επιχειρηματίας ενημέρωσε προηγουμένως τον καταναλωτή για τα συγκεκριμένα δικαιώματα, ιδίως δε για το συγκεκριμένο ποσό, από τα οποία παραιτείται;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Πορτογαλία) στις 5 Οκτωβρίου 2018 — Nelson Antunes da Cunha, Lda κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Υπόθεση C-627/18)

(2018/C 455/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Nelson Antunes da Cunha, Lda

Καθού: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η παραγραφή για την άσκηση των αρμοδιοτήτων σχετικά με την ανάκτηση ενισχύσεων, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 (¹) του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζεται μόνο στις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κράτους μέλους που είναι αποδέκτης της απόφασης για την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων ή πρέπει να εφαρμόζεται και στις σχέσεις μεταξύ του εν λόγω κράτους και του ανακόπτοντος ως δικαιούχου ενίσχυσης που θεωρείται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά;

- 2) Αν κριθεί ότι η εν λόγω παραγραφή εφαρμόζεται και στις σχέσεις μεταξύ του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η απόφαση για την ανάκτηση των ενισχύσεων και των δικαιούχων των ενισχύσεων που θεωρούνται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω παραγραφή ισχύει μόνον κατά τη διαδικασία έκδοσης της απόφασης ανάκτησης ή και κατά την εκτέλεση της;
- 3) Αν κριθεί ότι η εν λόγω παραγραφή εφαρμόζεται στις σχέσεις μεταξύ του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται η απόφαση για την ανάκτηση των ενισχύσεων και των δικαιούχων των ενισχύσεων που θεωρούνται ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω παραγραφή διακόπτεται με κάθε πράξη της Επιτροπής ή του κράτους μέλους που σχετίζεται με την παράνομη ενίσχυση, ακόμη και αν η πράξη αυτή δεν έχει κοινοποιηθεί στον δικαιούχο της προς ανάκτηση ενίσχυσης;
- 4) Αντιβαίνει στο άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, καθώς και στις αρχές του δικαίου της Ένωσης –συγκεκριμένα στην αρχή της αποτελεσματικότητας και την αρχή του ασυμβίβαστου των κρατικών ενισχύσεων με την ενιαία αγορά– η εφαρμογή, όσον αφορά στους τόκους που εισπράττονται επί της προς ανάκτηση ενίσχυσεως, προθεσμίας παραγραφής η διάρκεια της οποίας είναι μικρότερη από εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 17 του προαναφερθέντος κανονισμού, όπως είναι η προβλεπόμενη στο άρθρο 310, παράγραφος 1, στοιχείο d, του Αστικού Κώδικα;

(¹) ΕΕ 2015, L 248, σ. 9.

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
8 Οκτωβρίου 2018 — EN, FM, GL κατά Ryanair Designated Activity Company**

(Υπόθεση C-629/18)

(2018/C 455/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: EN, FM, GL

Εναγομένη: Ryanair Designated Activity Company

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπεται, δυνάμει του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (¹), να προβλέπεται σε συμφωνία η οποία έχει συναφθεί πριν τη γένεση της διαφοράς ρήτρα παρεκτάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας για αγωγές στηριζόμενες στον κανονισμό (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (²);

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

(²) ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Okrazhen sad Vidin (Βουλγαρία) στις 17 Οκτωβρίου 2018 — Korporativna targovska banka AD in Insolvenz κατά Elit Petrol AD

(Υπόθεση C-647/18)

(2018/C 455/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Okrazhen sad Vidin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα-ανακόπτουσα: Korporativna targovska banka AD in Insolvenz

Καθής η ανακοπή και η αίτηση: Elit Petrol AD

Προδικαστικά ερωτήματα

1. i) Έχει η προστατευόμενη στο άρθρο 2 ΣΕΕ αξία του «κράτους δικαίου» την έννοια ότι ο εθνικός νομοθέτης, κατά την έκδοση νομοθετικών διατάξεων σε ένα κράτος μέλος, οφείλει να συμμορφώνεται με τις νομικές αρχές και τα κριτήρια που χαρακτηρίζουν το «κράτος δικαίου», όπως έχουν αναπτυχθεί και παρατίθενται στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, της 11ης Μαρτίου 2014, με τίτλο «Ένα νέο πλαίσιο της ΕΕ για την ενίσχυση του κράτους δικαίου»;
- ii) Έχουν η κατοχυρωμένη στο άρθρο 2 ΣΕΕ αξία του «κράτους δικαίου» και οι θεμελιώδεις αρχές της –νομιμότητα, ασφάλεια δικαίου, ανεξάρτητος και αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος, περιλαμβανομένου και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της ισότητας ενώπιον του νόμου– την έννοια ότι αντιτίθενται στην έκδοση εθνικής διάταξης, όπως η περιλαμβανόμενη στην παράγραφο 5 των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του Zakon za izmenenie i dopalnenie na Zakona za bankovata nesastoyatelnost (νόμου για την τροποποίηση και τη συμπλήρωση του νόμου σχετικά με την αφερεγγυότητα των τραπεζών, στο εξής: ZIDZBN), η οποία εισάγει εξαιρετική ρύθμιση διαμορφώνοντας εκ νέου τις κοινωνικές σχέσεις που συναρτώνται με την εγγραφή δικαιωμάτων εμπράγματης ασφάλειας υπέρ συγκεκριμένου ιδιώτη στα δημόσια βιβλία; Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εθνική διάταξη κηρύσσει αναδρομικά άκυρη την εγγεγραμμένη στα βιβλία εξάλειψη των δικαιωμάτων εμπράγματης ασφάλειας που είχαν συσταθεί υπέρ της τελούσας σε κατάσταση αφερεγγυότητας KTB AD δημιουργώντας ανασφάλεια δικαίου, καθώς ορίζει ότι η τελευταία μπορεί εκ του νόμου να αντιτάξει κατά τρίτων τα θεωρούμενα ως εξαλειφθέντα δικαιώματα εμπράγματης ασφάλειας, παρόλο που είχαν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις προς εξασφάλιση των οποίων αυτά είχαν συσταθεί.
- iii) Είναι αναγκαία για το δικαστήριο μια ερμηνευτική απάντηση στο ερώτημα κατά πόσο αυτό μπορεί να στηριχθεί άμεσα στο άρθρο 2 ΣΕΕ και να το εφαρμόσει άμεσα όταν διαπιστώνει ότι ο τρόπος με τον οποίο η εθνική διάταξη της παραγράφου 5 των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του ZIDZBN, η οποία ρυθμίζει εκ νέου αναδρομικά τις έννομες συνέπειες της εγγραφής δικαιωμάτων εμπράγματης ασφάλειας στα δημόσια βιβλία υπέρ της τελούσας σε κατάσταση αφερεγγυότητας KTB AD, παραβιάζει την αξία του «κράτους δικαίου» και τις ανωτέρω αναφερόμενες θεμελιώδεις αρχές της;
- iv) Ποια κριτήρια και προϋποθέσεις πρέπει να εφαρμόζει ο εθνικός δικαστής όταν ελέγχει κατά πόσον η αξία του «κράτους δικαίου» υπό την έννοια του άρθρου 2 ΣΕΕ επιτρέπει την έκδοση εθνικής διάταξης όπως αυτή της παραγράφου 5 των μεταβατικών και τελικών διατάξεων του ZIDZBN;
- v) Έχει το άρθρο 67, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατά το οποίο η Ένωση συγκροτεί χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των διαφορετικών νομικών συστημάτων και παραδόσεων των κρατών μελών, την έννοια ότι αντιτίθεται στην έκδοση εθνικών διατάξεων οι οποίες δημιουργούν ανασφάλεια στις αστικές και εμπορικές συναλλαγές ή προδικάζουν την έκβαση εκκρεμών ένδικων διαφορών;

2. i) Χρειάζεται το δικαστήριο διευκρινίσεις όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον οι εφαρμοστέες διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο η' και του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 ΣΕΕ, μπορούν να ερμηνευθούν συστηματικά σε συνδυασμό με τα θεμελιώδη δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 17, παράγραφος 1, το άρθρο 20 και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη;
- ii) Στην περίπτωση που οι εν λόγω διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει να ερμηνευθούν σε συνδυασμό με τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη, επιτρέπεται η επίκληση των δικαιωμάτων αυτών σε διαδικασία αφερεγγυότητας που λαμβάνει χώρα σε κράτος μέλος και πρέπει η προστασία που αυτά κατοχυρώνουν να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικού κανόνα δικαίου ο οποίος εισάγει εξαιρετική ρύθμιση διαμορφώνοντας εκ νέου τις κοινωνικές σχέσεις υπέρ ενός ειδικά κατονομαζόμενου από τον νομοθέτη πτωχευτικού πιστωτή;
- iii) Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο η' και το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, ερμηνευόμενα σε συνδυασμό με τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 17, παράγραφος 1, το άρθρο 20 και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη, την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή εθνικού κανόνα δικαίου με τον οποίο κηρύσσεται αναδρομικά άκυρη η εγγεγραμμένη στα βιβλία εξάλειψη των δικαιωμάτων εμπράγματης ασφάλειας της τελούσας σε κατάσταση αφερεγγυότητας ΚΤΒ ΑΔ, τα δε υπέρ αυτής «αναβιωμένα» δικαιώματα εμπράγματης ασφάλειας καθίστανται ex lege αντιτάξιμα κατά τρίτων με αποτέλεσμα να προσβάλλονται τα δικαιώματα των λοιπών πιστωτών και να μεταβάλλεται η σειρά ικανοποιήσεως των πτωχευτικών πιστωτών;
- iv) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, σε συνδυασμό με τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 17, παράγραφος 1, το άρθρο 20 και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη την έννοια ότι αντιτίθεται στην υπό αίρεση επαλήθευση των απαιτήσεων ενός ειδικά κατονομαζόμενου από τον νομοθέτη πιστωτή (της ΚΤΒ ΑΔ) σε διαδικασία αφερεγγυότητας, όταν οι απαιτήσεις του εν λόγω πιστωτή κατά τον χρόνο αναγγελίας έχουν αποσβεσθεί πλήρως λόγω συμψηφισμού, ενώ εκκρεμούν ένδικες διαδικασίες για την ακύρωση του εν λόγω συμψηφισμού οι οποίες δεν έχουν ακόμη περατωθεί; Όταν ο πιστωτής αναγγέλλει την πτωχευτική του απαίτηση υπό τον όρο ότι το πτωχευτικό δικαστήριο κηρύσσει άκυρους τους συμψηφισμούς διά των οποίων έχουν αποσβεσθεί οι σχετικές απαιτήσεις, επιτρέπεται, υπό το πρίσμα του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη κατά το άρθρο 47, παράγραφος 2 του Χάρτη, η έκδοση εθνικής νομοθετικής διάταξης η οποία τροποποιεί αναδρομικά τις προϋποθέσεις πραγματοποίησης έγκυρου συμψηφισμού και προδικάζει κατά τον τρόπο αυτόν την έκβαση των εκκρεμών ένδικων διαφορών για την ακύρωση του συμψηφισμού και την επαλήθευση των απαιτήσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας;
- v) Χρειάζεται το δικαστήριο διευκρινίσεις όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον αυτό μπορεί να στηριχθεί άμεσα στις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο η' και του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 17, παράγραφος 1, το άρθρο 20 και το άρθρο 47, παράγραφος 2, του Χάρτη και να τις εφαρμόσει άμεσα όταν διαπιστώνει ότι οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις οι οποίες αποτελούν τη βάση της υπό αίρεση επαλήθευσης της απαιτήσεως της ΚΤΒ ΑΔ ή/και επιφέρουν την πλήρωση της αιρέσεως υπό την οποία έχει αναγγελθεί η εν λόγω απαίτηση, αντίκεινται σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης;
- 3) Έχει το άρθρο 77 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ ⁽²⁾ την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικού νόμου ο οποίος τροποποιεί αναδρομικά τις προϋποθέσεις συμψηφισμού εκατέρωθεν απαιτήσεων και υποχρεώσεων με πιστωτικό ίδρυμα που βρίσκεται σε διαδικασία ανάκαμψης ή εξυγίανσης και με τον τρόπο αυτόν προδικάζει την έκβαση εκκρεμών ένδικων διαφορών για την ακύρωση συμψηφισμών που έχουν προταθεί έναντι του πιστωτικού ιδρύματος;

⁽¹⁾ ΕΕ 2015, L 141, σ. 19.

⁽²⁾ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2018 — ZF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-605/18)

(2018/C 455/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZF (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2017 περί καθορισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος, με αναδρομική ισχύ από 6ης Μαρτίου 2015, και την απόφαση της Επιτροπής της 31ης Ιανουαρίου 2018 περί ανακτήσεως των φερομένων ως αχρεωστήτως καταβληθέντων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται η παρανομία της ανακλήσεως πράξεως με την οποία χορηγήθηκαν υποκειμενικά δικαιώματα, καθόσον τα δικαιώματα του προσφεύγοντος καθορίστηκαν κατά την ανάληψη των καθηκόντων του στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) την 1η Οκτωβρίου 2011 τηρουμένου του άρθρου 15, παράγραφος 1, του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επομένως, ο προσφεύγων θεωρεί ότι είτε η απόφαση αυτή ήταν νόμιμη και δεν μπορούσε επομένως να ανακληθεί, είτε ήταν παράνομη και συνεπώς η ανάκλησή της μπορούσε να επέλθει μόνον εντός εύλογης προθεσμίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο καθόσον η απόφαση περί προσλήψεως του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού AD12, κλιμάκιο 8, με αρχαιότητα κατά κλιμάκιο την 1η Νοεμβρίου 2007 ήταν νόμιμη και σύμφωνη με τη συναφθείσα μεταξύ των μερών σύμβαση και δεν μπορούσε να ανακληθεί νομίμως με απόφαση εφαρμόζουσα διορθωτικό συντελεστή συνεπαγόμενο αισθητή μείωση των αποδοχών του προσφεύγοντος.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή όταν αποφάσισε ότι ο προσφεύγων ασκεί καθήκοντα σε επίπεδο προϊσταμένου τομέα.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται μη τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περιέχουν καμία κρίσιμη αιτιολογία.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 85 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν μπορούσε να πληροφορηθεί τυχόν παρατυπία της αποφάσεως περί καθορισμού των δικαιωμάτων του κατά την ανάληψη των καθηκόντων του στην ΕΥΕΔ.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2018 — ZR κατά EUIPO**(Υπόθεση T-610/18)**

(2018/C 455/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZR (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Blot, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 1 Δεκεμβρίου 2017 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μην περιλάβει την προσφεύγουσα στον «εφεδρικό πίνακα», ήτοι στη βάση δεδομένων των επιτυχόντων υποψηφίων του γενικού διαγωνισμού EUIPO/AD/01/17 — AD 6 — Διοικητικοί υπάλληλοι στον τομέα της διανοητικής ιδιοκτησίας·
- εάν απαιτείται, να ακυρώσει την από 7 Μαρτίου 2018 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως επανεξετάσεως της προσφεύγουσας·
- εάν απαιτείται, να ακυρώσει την από 27 Ιουνίου 2018 απόφαση του εκτελεστικού διευθυντή του EUIPO, κοινοποιηθείσα στις 29 Ιουνίου 2018, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση των άρθρων 27 και 29 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) και του άρθρου 1, στοιχεία α' και γ', του παραρτήματος III του ΚΥΚ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 30 του ΚΥΚ και του άρθρου 3 του παραρτήματος III του ΚΥΚ καθώς και του άρθρου 3 του παραρτήματος III της προκηρύξεως του διαγωνισμού («Γενικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς»):
  - Η προσφεύγουσα στηρίζεται συναφώς στον προβαλλόμενο πλημμελή διορισμό των μελών της εξεταστικής επιτροπής.
  - Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αναφέρεται σε έλλειψη δημοσιεύσεως των αποφάσεων διορισμού της εξεταστικής επιτροπής και των ονομάτων όλων των μελών της.
  - Η προσφεύγουσα προβάλλει άνιση εκπροσώπηση της επιτροπής προσωπικού και της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής στην εξεταστική επιτροπή.
  - Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης άνιση εκπροσώπηση στην εν λόγω επιτροπή από άποψη ισορροπίας μεταξύ των φύλων.
  - Τέλος, ως προς τον λόγο ακυρώσεως αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της σταθερότητας και της συνέχειας της εξεταστικής επιτροπής.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και έλλειψη διαφάνειας.
- Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εξεταστική επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ορισμένα πραγματικά περιστατικά και αναφέρεται συναφώς στην αξιολόγηση των προσόντων από την επιτροπή, όπως αυτά περιγράφονταν στην προκήρυξη του διαγωνισμού.
  - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ορισμένα αποτελέσματα που προσδιορίζονταν στο φυλλάδιο ικανοτήτων δεν συμμορφώνονταν με την προκήρυξη του διαγωνισμού και καταγγέλλει σχετική έλλειψη διαφάνειας.
  - Η προσφεύγουσα καταγγέλλει επίσης ότι το φυλλάδιο ικανοτήτων περιελάμβανε αντιφατικές δηλώσεις.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2018 — Pharmaceutical Works Polpharma κατά EMA

(Υπόθεση T-611/18)

(2018/C 455/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Πολωνία) (εκπρόσωποι: M. Martens, N. Carbonnelle, δικηγόροι, και S. Faircliffe, Solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του EMA της 30ής Ιουλίου 2018 περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του Dimethyl Fumarate Polpharma, το οποίο αποτελεί γενόσημη εκδοχή του φαρμάκου Tecfidera·
- να καταδικάσει τον EMA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως.

Η προσβαλλόμενη απόφαση απορρίπτει αίτηση που υπέβαλε η προσφεύγουσα για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου Dimethyl Fumarate Polpharma με την αιτιολογία ότι το φάρμακο αναφοράς απολαύει της νόμιμης προστασίας δεδομένων.

Η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ βάλλει κατά της αποφάσεως για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας στο φάρμακο αναφοράς στον βαθμό που η απόφαση αυτή ενέχει προδήλως εσφαλμένο συμπέρασμα σχετικά με τη διαφορά του προϊόντος αυτού από το Fumaderm για σκοπούς «γενικής άδειας κυκλοφορίας». Με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, καθόσον η ένσταση ελλείψεως νομιμότητας είναι παραδεκτή και βάσιμη, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε η προσφεύγουσα για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας δεν είναι νομικώς ορθή υπό το πρίσμα του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2018 — Diesel κατά EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (D)

(Υπόθεση T-615/18)

(2018/C 455/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Diesel SpA (Breganze, Ιταλία) (εκπρόσωπος: A. Parassina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως του σημείου D ως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υπ' αριθ. 11 404 019 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2657/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95·
- Παράβαση του άρθρου 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 15ης Οκτωβρίου 2018 — ZI κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-618/18)

(2018/C 455/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ZI (εκπρόσωπος: J.-N. Louis, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί αρνήσεως υπαγωγής του συζύγου της προσφεύγουσας στο Κοινό Σύστημα Υγειονομικής Ασφάλισεως (ΚΣΥΑ).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο, με τον οποίο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας του άρθρου 13 των κοινών διατάξεων σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων επαγγελματικής νόσου των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον το άρθρο αυτό παραβιάζει το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεδομένου ότι περιορίζει το πεδίο εφαρμογής του.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2018 — Ε.Ι. Παπαδόπουλος κατά EUIPO — Europastry (frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Υπόθεση T-628/18)

(2018/C 455/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Βιομηχανία Μπισκότων και Ειδών Διατροφής Ε.Ι. Παπαδόπουλος Α.Ε. (Μοσχάτο-Ταύρος, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: Χ. Χρυσάνθης, Π.-Β. Χαρδαλιά και Α. Βασιλογάμβρου, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης frīpan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre — Υπ' αριθ. 13 125 265 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 493/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- να καταδικάσει το EUIPO και την Europastry, SA, εάν παρέμβει, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 23ης Οκτωβρίου 2018 — ΖΜ κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-632/18)

(2018/C 455/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΖΜ, ΖΝ και ΖΟ (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις βλαπτικές για τους προσφεύγοντες αποφάσεις της ΑΔΑ περί μη χορήγησης της επιστροφής των σχολικών εξόδων για το έτος 2017/2018 οι οποίες ελήφθησαν με διάφορους τρόπους ανάλογα με τη συγκεκριμένη περίπτωση καθενός από τους προσφεύγοντες:
- είτε μέσω ατομικής απόφασης (και, συγκεκριμένα, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) που αναφέρει ακριβώς την άρνηση χορήγησης της επιστροφής·
- είτε με τη μνεία «processed» στον λογαριασμό τους στο Sysper, η οποία θεωρήθηκε ως απορριπτική απόφαση αφ' ης στιγμής το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας που ακολούθησε, τον επόμενο μήνα (το νωρίτερο στις 10 του μηνός εφόσον πρόκειται για την ημερομηνία διαβίβασης των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών), δεν περιλαμβάνει καμία επιστροφή ή περιλαμβάνει μόνο επιστροφή εξόδων μεταφοράς·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακύρωσης.

- Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων, στο μέτρο κατά το οποίο το καθού, με τη διαφορετική ερμηνεία στην οποία προέβη, έδιξε αποκτηθέντα δικαιώματα και εύλογες προσδοκίες και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης.
- Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων του παιδιού, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος στην εκπαίδευση.
- Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη αποτελεσματικής στάθμισης των συμφερόντων των προσφευγόντων και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 22ας Οκτωβρίου 2018 — Rose Gesellschaft κατά EUIPO — Ivítón (TON JONES)

(Υπόθεση T-633/18)

(2018/C 455/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rose Gesellschaft mbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: R. Kornfeld, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Iviton s. r. o. (Πρεšov, Σλοβακία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης TON JONES — Υπ' αριθ. 15 109 614 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση R 2136/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συνεχίσει τη διαδικασία ανακοπής κατόπιν της αποσύρσεως του προβληθέντος λόγου απορρίψεως·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- εν πάση περιπτώσει, να μην επιδικάσει δικαστικά έξοδα στην προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL